

ΕΛΛΑΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ Α. ΤΣΟΓΙ
ΙΑΤΡΟΣ
ΕΠΙΣΤΑΤΟΥ ΤΟΥ ΕΝ ΑΥΤΩΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΤΕΙ
ΙΩΑΝΝΙΝΑ

ΕΤΟΣ Γ'. ΑΡΙΘ. 135 (30)

ΑΘΗΝΑΙ. — ΠΕΜΠΤΗ 10 ΙΟΥΝΙΟΥ 1910

ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ 10 ΛΕΠΤΑ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΠΕΜΤΗΝ ΚΑΙ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΠΥΡ. Α. ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ Ι (ΠΛ.Τ. ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ)

Η ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

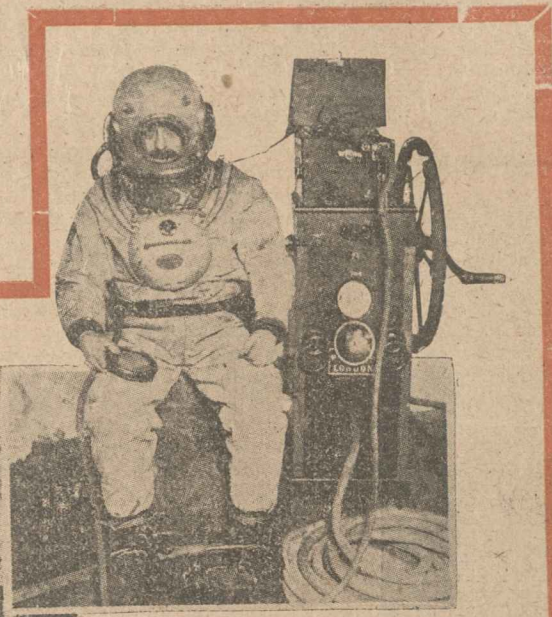
ΠΩΣ ΣΩΖΟΝΤΑΙ ΤΑ ΥΠΟΒΡΥΧΙΑ ΠΛΟΙΑ

Τα υποβρύχια πλοία, των οποίων τὰ καταστρεπτικὰς ιδιότητας ἐν ὧρα πολέμου δὲν γνωρίζομεν ἀκόμη, ἀπεδείχθη ὅτι ἐξέδουν εἰς μεγάλους κινδύνους τοὺς ἐπιβαίνοντας αὐτῶν. Ἀλλ' ἂν οἱ ναυτικοὶ δὲν ἀπεβαρύνοντο ἀκόμη καὶ οἱ φοινιδνεύοντες, ἡ ἐπιστήμη ὅμως δὲν ἔπαυσε ν' ἀνευρεῖν τὸν τρόπον καὶ ὃν θὰ εἴνε δυνατόν νὰ σωθοῦσιν οἱ ναυαγοὶ ἐνὸς υποβρυχίου, πρὸ τοῦ ἐξαντληθῆναι ἢ προσηύθει τοῦ αἵματος ἢ ἐκκαρδοῦσα διὰ δύο ἡμέρας.

Πολλοὶ ἤλεγξαν τὴν Γαλλικὴν Κυβέρνησιν διὰ τὴν ἀνεπαρκείαν τῶν σωστικῶν μέσων τοῦ στόλου τῆς. Οἱ Γερμανοὶ ὑπέδειξαν τρόπους προλήψεως τοῦ κακοῦ, τοὺς ὁποίους ἡ Κυβέρνησις τὸν ἀπεδείχθη εὐθέως ὡς ἀνεβρίστη τὰ πρῶτα μικρὰ δυστυχήματα.

Ὁ δύτης εἶνε ἐτοιμὸς νὰ βυθισθῇ εἰς τὴν θάλασσαν.

Ὁ δύτης περιβάλλεται τὴν πανοπλίαν του.

Μετά μακρὰς μελέτας, ἐφευρέθη τέλος πλοῖον, τὸ ὁποῖον χρησιμεύει πρὸς οὐλομένην τὴν ναυαγοσύνην τοῦ υποβρυχίου. Τὸ πλοῖον τοῦτο εἶνε μέγα καὶ ἔχει ἀρκετὸν πλῆθος, τὰ χρεώδη διὰ τὴν ἐργασίαν του, εἶνε δὲ ἐτοιμὸν ἐν πάσῃ στιγμῇ νὰ βυθισθῇ καὶ ἱκανὸν ν' ἀνασῇ τὸ ναυαγῆσαν υποβρύχιον.

Ἀλλ' ἡ μεγάλη δυσκολία ἔγκειται εἰς τὸ νὰ

προσέδωσιν τὸ υποβρύχιον μὲ ἰσχυρὰς ἀλυσίδας πρὸς οὐλομένην του. Ὁ δύτης, ὁ ὁπλισμένος μὲ τὸ σάκιον αὐτοῦ, εἶνε ὁ μόνος ἱκανὸς καὶ κατὰλληλος πρὸς τοῦτο. Ἀλλὰ θέλει πολὺν χρόνον. Ἐπὶ τοῦτου, δὲν εἶνε δυνατόν νὰ κάμῃ τὴν ἐργασίαν αὐτὴν εἰς βάθος μεγαλῆτερον τῶν 17 μέτρων. Ἐπὶ πλέον, διὰ νὰ βλέπῃ ὁ δύτης, πρέπει νὰ εἴναι γαλινὴ καὶ εἰς τὰ βόρεια θάλασσα, ἡ γαλινὴ εἶνε φαινόμενον!

Ἀλλ' ὅταν τοῦτο κατορθωθῇ, ὅταν δηλαδὴ προσδῇ τὸ υποβρύχιον μὲ σχοινία ὑπὸ τοῦ δύτου καὶ ἀνασῇ, τότε αἱ μορφαὶ τῶν γονέων τῶν αἰσῶν ἐπιβατῶν τοῦ υποβρυχίου, ἐκφράζουν τὴν ἐλπίδα, ἐλπίδα ὅμως χυδαία, φοβερωτέρην τῆς ἱστίης. Τοῦτο παρατηρήθη κατὰ τὰς ἡμέρας αὐτὰς μὲ τὸ ναυαγῆσαν τοῦ Γαλλικοῦ υποβρυχίου «Πλουβίος». Οἱ γονεῖς τῶν ναυτῶν περιμέναν μετ' ἀγωνίας. Τὸ υποβρύχιον ἐμφανισθῇ τέλος. Ἀλλ' ἀλλοίμονον! ὅλοι οἱ ἄνδρες τοῦ πληρώματος, ἦσαν νεκροί!

H. DE FELLS

Ὁ δύτης βοῦθίζεται εἰς τὸ ὕδωρ

ΑΘΗΝΑΪΚΗ ΖΩΗ

ΤΑΜΠΛΟ ΤΗΣ ΣΤΙΓΜΗΣ

— Τί θὰ πάρετε, ματάρ;
— Ἐγώ; ... μιά μολύβδινη-μορσόν.
— Ἐνδ, τοτό;
— Ἐγώ; ... ἄμωρ...

Μιά μολύβδινη-μορσόν καὶ δύο ἄμωρ-Πικόν, λέγει σὺ γκαρσόνι ὁ νεός, ὅστις συνώδεκε σὺν ἑταίρῳ καὶ τοῦ Γενναίου τὸν φίλον-τοῦ ἑταίρου τὸν νεώτερον Χ.

Εἶχαν καθένας—κατὰ προτίμησιν—πρὸς τὸ ἄνδρως, δηλαδὴ παρὰ τὸ ξενοδοχεῖον τῆς «Βρετανίας».

Τοῦ γινώσκοντες οἱ οὐνήθεις θαυμάσιες: Ἐνός, εὐαφὸς βόμβος μελίσσι, ἕνα σπορὸν καπνίσματος, κατὰ πρόσταγμα ἀπὸ τοιαυτὰ φύλλα καὶ ἄλλα ἄνθη, ἀπειρα ζεῖγρη μελίσσι, τὰ ὅποια ἀντὶ τῆς ἀσφαλείας βλέμματα καὶ ... μελιδιάρματα.

Ἀντὶ-τοῦ αὐτοκίνητου καὶ ἄλλα τόσα ἰδιωτικά ἀμύδια ἐπὶ τῆς ἀντιμέτωπίας καὶ αὐτὰ πρῶτα δένδρα, τῶν ὁποίων ἡ φροντίς συνεισφέρει τὴν γαστριφάρκον τοῦ κομποῦ αὐτοῦ κομμάτιου, τοῦ περὶ βαλλομένου ἀπὸ τὸ γαλῶν ἀπὸ τὸ σῶμα τοῦ περὶ τοῦτον, ποῦ, μαζὶ μὲ τὸ λευκὸ χρώμα τοῦ περὶ τοῦτον, ἐξημερῆσε ἕνα πλάσιον ἑλληνικῆς σημαίας, ποῦ μὲ θυμὸν πῶς ἐπ' αὐτὴν ἔχον κηλὴν τελευταίας πολλὰς φροντίδας φροντιστικῆς ἀναλλογίας, ἢ ὁποῖα—φροντίζοντες—ἀπονοιάζοντες ἀπὸ τὸ ἀγαπῆ-μένο τους αὐτὸ κέντρο.

Ἀλλ' ἐπειδὴ: «ἡ οὐνήθεις κάρουν τὴν ἐν-τομίαν»—καθὼς λέγει κάποιος ὁ Σατωβριάν—ἐξομνίζει ἕνα φαντάσμα, μὲ στολὴν κομμάτια κα-τασκευασμένην, χαίρετ' ἐμὲ στανιστικὸν σέβας ὅλους καὶ ὅλους τῆς γυναικὸς του, καὶ κάθεται, μὲ τὸ συνεπισημειωμένο του τουπέ, μεταξὺ ἐνὸς κίβλου φί-λιου του.

Ἄλλος, πάλι, προβάλλει μὲ πολιτικὸν. «Πάστε

τον! Σὺ εἶπες τὸν μῦθον!» φησὶν ὁ νεώτερος, ἀντι-σταντικὸν φροντίζοντες. Αὐτὸς μετὰ καὶ παρ-χέται. «Ἐνός, εὐαφὸς βόμβος μελίσσι, ἕνα σπορὸν καπνίσματος, κατὰ πρόσταγμα ἀπὸ τοιαυτὰ φύλλα καὶ ἄλλα ἄνθη, ἀπειρα ζεῖγρη μελίσσι, τὰ ὅποια ἀντὶ τῆς ἀσφαλείας βλέμματα καὶ ... μελιδιάρματα.

Τέλος ταῦτος ἀναλλογίας πληροῦται τὸ ἑταίρου. Χ, καὶ τὸν κομποῦ νεόν, ποῦ εἶπε μὲ τὸν λαμ-βάει ἀρκετὸν καὶ αὐτὸς γὰρ καὶ μὴ χάσῃ τῆς οὐνήθεις τῶν—θέσιν πληρῶν του, πρὸς ἕνα αὐ-σταντικὸν φαντάσμα, ὅστις στανιστικὸν καὶ στανισ-τικὸν, καὶ ὅστις γὰρ ἔχον τὴν στανιστικὴν ἐνὸς τοῦ στανιστικῶν του βίου.

— Πῶς; ἦτο, γὰρ νὰ παρῶντες ἡ πῶς; καί.

— Ἀλλ' ὁ νεώτερος; ... κάρνει ὁ Χ.

— Ἄν μὴ δὲν τὸ πῶς; ἔρωτ' ὁ Χ. Χ.

— Κοροῦν; ... ὅστις γὰρ πῶς, ἂν μὴς ἀποδῶσιν τὴν κομποῦ.

— Ὅτι κακοπονεῖται ἀπὸ τοῦτον, στανιστικὸν ὅτι ὁ κομποῦ νεός, ποῦ πῶς; καὶ αὐτὸς τὴν στανισ-τικὴν, γὰρ νὰ παρῶντες τὴν Παιδίαν του...

Καὶ ἡ ὥρα θὰ ἦτο ὅτι ἐντάτη, διότι ἐπὶ τῆς ἡλεκτρικῆς λαμπτήρος, χωρὶς φροντίζοντες καὶ ὁ ἑταίρος τῶν ἀναλλογίας τῶν ἀφῶν τὰ πρὸς τὴν παιδίαν καθ' ἑαυτὸν τῶν...

ΙΩΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΔΙΑ ΤΗΝ 29ΗΝ ΜΑΪΟΥ

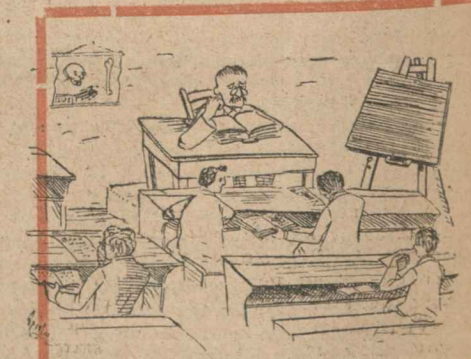
„ΜΑΡΜΑΡΩΜΕΝΟΣ“

«Μαρμαρωμένος» σὲ καλεῖ τὸ πνεῦμά μας στόμα, καὶ ὅμως δὲν σὲ φράσσει ὅτι ἀπὸ... γινώσκω!

Ναὺπακίτις ΑΓΓΕΛΟΣ ΑΠΟΣΠΕΡΝΟΣ

Ὅταν πρῶτον εἶπες, δὲν εἶναι ἄξιον μοιρῆς διὰ τὴν ἀποτυχίαν του.

Δις Μίτου Οικονομῶν Βάσιγκτων

Αἰετῆται: ἐνεργοῦνται... ἀποσπέρνουν. Οἱ ἀπὸ τῆς ἀντιγράφου παρὸντος τοῦ καθ' ἑαυτὸν.

ΠΩΣ ΚΑΤΟΡΘΩΣΕ ΝΑ ΕΥΡΗ ΣΥΖΗΤΩΝ

Στὴν ποιήτριαν Λίδα Φυρῖκα Μελανό.

Ἦτον μιά φορά ἕνα κοριτσάκι ἑξῆς 25 ἐτῶν καὶ ἔξωθεν μὲ τὴν κυροῦλάν του καὶ μὲ τὸν σκύλόν της, τὸν Μεδῶν. Κοριτσάκι 25 ἐτῶν! Ἄλλο πάλιν αὐτό! Ἀλλ' ἔξ' ἐνοχλοῦν οἱ ἀναγνώστει καὶ αἱ ἀναγνώ-στριαί μας ὅτι ἡ λέξις «κοριτσάκι» προσαρμόζεται εἰς τὸ ἀνάστημα καὶ ἔτι εἰς τὴν ηλικίαν.

Ἐνοχλοῦν Λουκίτσα. Ἦταν νέστην, παχουλὴ καὶ ροδόχροιν καὶ μὲ γαλανά ματία. Μία φο-ρά, ὅταν ἔλαυνε ἐκείνη τὴν παρθεναλὴν χάριν της. Ἦτο 25 ἐτῶν καὶ ἀκόμη ἦτο ἀνυπαρκτὴ. Καὶ διατὶ νομίζετε; Διότι κανεὶς δὲν τὴν ἐπίστευεν ὅτι ἐρίσκετο εἰς ηλικίαν γάμου. Ὅλοι τὴν ἔπερναν γὰρ καμνὰ δεκαπενταετῶν χρόνων κοριτσάκι.

Ἡ Λουκίτσα ἦτο ἀπληρομένη. Ἦθελε καὶ καλὰ ἄνδρα ἡλικιωμένον. Καὶ κανεὶς δὲν ἔπαρυν-σάτο. Ἀπερῆκε νὰ συμπορευθῇ τὴν κυροῦλάν της, τὴν ἀπαλημένην της κυροῦλάν, μὲ τὴν ὅποian ἔξωθεν εἰς ἕνα ἐρημικὸν, ἔξωθεν, καλοστελισμένον πλάκιν.

— Κυροῦλάν μου, τῆς λέγει, δὲν μοῦ λῆξ τί θὰ γείνη αὕτη ἡ κατάσταση μὲ μένα! Τὰ χρόνια ἀρ-χίζου νὰ μὲ πέρνουν ἀπὸ μπρῶς καὶ κανεὶς δὲν μὲ θέλει γὰρ γυναῖκα. Χρήματα ἔχω, εὐμερῶν ἔχω. Τί νὰ κάμω;

Ἀλλ' ἡ καλὴ κυροῦλάν ἐκίνησε τὴν κεφαλὴν καὶ δὲν ᾄδεν καὶ αὕτῃ τί νὰ εἰπῇ.

Ἐνα πρῶτ' ἡ κυροῦλάν φωνάζει τὴν ἐγγονὴν της καὶ τῆς λέγει, γελῶσα πονηρῶς:

— Παιδάκι μου, ζεῦρεται τί: Εὐρύχρα τρόπο νὰ παντρευθῇς!

— Ἀ! μακάρι, καμμένη κυροῦλάν! Ἀ! πῶς;

— Ὁ Μεδῶν, μάτια μου, θὰ μὰς προμηθεύσῃ τὸν ἄνδρα.

— Ἐλα δὲ, καλέ! τὸ σκυλὶ...
— Καί, καί, τὸ σκυλὶ! Ἀκούσε. Καθὼς ζεῖρεται, ἀπὸ τὸν δρόμον μας περνῶντες κάθε μέρα, χειμῶνα καλοκαίρι, πολλοὶ μὲ ποδήλατα. Μερικοὶ ἀπ' αὐ-τοὺς εἶνε νέστοι, ποῦ περιμένουν μ' αὐτὴν τὴν ἐ-ξέσκηρυν νὰ γιαντῶσιν τὴν ἀρθερίαν. ποῦ τοὺς τρομάζει. Αὐτοὺς λοιπὸν ἄς τους!... Εἶναι ὅμως καὶ ἄλλοι ποῦ εἶνε νέοι, μὲ κοντὰ πανταλόνια, ποῦ τοὺς βλέπεις καὶ χαίρεσαι, ἂν καὶ καμνὰ φορά δὲν προφθάνης νὰ τοὺς ἴδῃς ἀπ' τὴν τρεπά-λα τους. Ἀπὸ αὐτοὺς λοιπὸν τοὺς νέστους ἐξελεῖται καὶ νὰ βροῦμε κανένα γαμρό.

— Καλὰ λῆς, κυροῦλάν. Ἀ! πῶς νὰ τὸν εὐρῶμε;

— Ἐπὶ τοῦτον εἶνε, ἀπαντᾷ ἡ γριὴ μὲ τὸ ὕψος τοῦ ἀνθρώπου ποῦ ἔχει καλὰ τὰ πράγματα τοῦ κό-πορου. Νὰ, καθὼς θὰ περνῶν ἀπὸ τὸ σπῆτ' ἡμῶν, νὰ τοὺς ἀναγκάσουμε νὰ σταθοῦν.

— Πῶς, κυροῦλάν, θὰ σταθοῦν;

— Νὰ, θὰ βάλωμε τὸν Μεδῶν νὰ χιτῇ ἐπάνω τους νὰ τοὺς εἶδῃ ἀπὸ τὸ ποδήλατον, νὰ σπᾶσιν κανένα πόδι, κανένα χέρι, νὰ τοὺς περιποιήθωμε ὑστερα σὺ σπῆτ' ἡμῶν, καὶ κάποιον θὰ πιάσωμε μ' αὐτὸ τὸ ὄμμα. Ἀπὸ σήμερον μάλιστα νὰ πιά-σωμε τὸ σκυλὶ νὰ τὸ μάθωμε νὰ χιτῇται ἐπάνω σ' αὐτοὺς τοὺς πεταχτοὺς διαβόλους, ποῦ μὲς ἔτα-νε γρατὸ νὰ ἰδοῦμε στὰ χρόνια μας...

Ἡ κυροῦλάν ὁμιλοῦσεν ἀκόμη, ὅταν ὁ Μεδῶν ἐ-κτύπησε τὴν φέραν μὲ τοὺς πόδας του. Ἐνοεῖται ὅτι τὸν ὑπεβύθησαν ὡς σωτήρα. Ἡ γριὴ τὸν ἐ-χάλησε, ἡ κόρη τὸν ἐβίλησε γλυκὰ εἰς τὸ πρό-σωπον καὶ ἡ διαχρῆ ἤρχισε. Ὁ Μεδῶν ἐντὸς ὀλί-γου εἶχε καταρτίσθῃ τελείως. Ἐστᾷ δὲ ἀμείωτος νὰ κάμῃ κατῆρτι τοὺς ποδηλάτας.

Ἀκριβῶς ἐκείνη τὴν ὥραν ἐπερνοῦσε ἕνα ποδή-λατο χωρὶς καυτοῦ καὶ ἐγαλῶσε τὸν κόσμον ἀπὸ τὸν κρότον. Ὁ Μεδῶν ἐχρῆν κατεπάνω του καὶ ὁ ποδηλάτης ἔπεσον. Ἡ Λουκίτσα ἔτρεξεν ἀμέ-σως, περιγὰρ; διὰ τὸ εὐτύχημα. νὰ παρῶσιν εἰς τὸν δυστυχῆ τὰς περιποιήσεις της. Ὁ ποδηλάτης ἐτραύλισεν ὕβρεις μέλλον, παρὰ εὐχαριστίας, καὶ ἔρπασε μίαν πέτραν καὶ τὴν κατέπεσε κατὰ τοῦ Μεδῶν.

Πῶς υποδέχεται ἡ Εὐρύχρη τῆς Τουρκικῆς νότας

ΜΕΣΑΝΥΧΤΑ ΜΑΪΟΥ

Νυκτοφῶδια

Εἶνε μεσάνυχτα Μαΐου, τ' ἑσπέρια τορμαβύνουν, σκορποῦν λάμψιν μακρινήν, μὰ χιλιόμετραμένη, οἱ κοῦκοι τὸ μονότονον τραγοῦδι των ἀφῶν. Κ' ἡ Πλάσι δὲν εἶναι γλυκὴ εἰς τὴν βυθισμένην.

Εἰς τὴν κοροῦλάν τοῦ βουνοῦ προβαίνει τὸ φεγγάρι. Καὶ ἡ ὥρα εἰς τὴν τὰ πνεύματα πνεύματα ἔχουν. Μὲ μὴ γλυκὴν μαρμαρωμένη καὶ μὲ περιστάσι χάρι. Σ' ὁλοτὸ δάσος μελίσσι καὶ ὁμορφῶ φῶς σκορπίζουν.

Εἶνε αὐτὴ μαγευτικὴ, ποῦ τὴν ψυχὴ εὐφραίνει. Θάλασσα δὲν ἀκούεται, οὐδ' ἐμψυχον φωνή. Θάλασσα καλοῦν μυστήριον ἐρατικὸν πνοή. Τὴν Πλάσι πῶς ἐμάγεψε καὶ ἀπὸ χαρὰ σοπαίνει.

Σ' μέθῃ γοητευτικῆς ἐδραίνεται ἡ Πλάσι. Μὰ μέθῃ ποῦ αἰσθημάτων μεγάλα προσεῖν. Μέθῃ ποῦ σὺ ποῦ τὰ μέσα της ταρσάσει. Τόσο βερμύζει τὸ ποῦ καὶ χάνει τὴν φωνή.

Θάλασσα πῶς ἕνα βλάσκει τὴν Πλάσι εἰνὲς χυμένο. Πῶς εἶναι ἐτοιμὸν κάθε θνητοῦ πληρὴ νὰ βαλομένη. Καὶ μὲ μεγάλη δύναμι πῶς εἶνε προικισμένο, Νέα ζωὴ, νέα χαρὰ καὶ δύναμι νὰ δώσῃ.

Τὴν ὥρ' αὕτῃ ὁ πόθος μου αὐξάνει ὁ μυστικός. Καὶ πλάττω τὸ ἀγρότερον εἰς τὸν κόσμον ὄνειρόν μου. Ὁ πόθος μου γὰρ σέβας γίνεται πῶς γλυκός, Φωτίζομαι πῶς σὲ κρατῶ, Νεράδα, τὸ πλεονό μου. Μὰ εἶναι ὄνειρόν μου!... Ὁ πρόβαλε σὺν τὴν γλυκείᾳ [Σελήνῃ]. Σχίσσε τὸ σκύλο, τῆς ψυχῆς καὶ δός τῆς τὴν γαλήνην! ΘΕΟΦΝΙΣ

Τρία εἶδη φίλιας: κατ' ἀρετήν, κατὰ τὸ χρήσι-μον καὶ κατὰ τὸ ἡδύ. Γ. Χ. Ἀγαπῶντοπόντος Ἀριστοτέλης

ΔΙΑ ΤΑΣ ΚΥΡΙΑΣ

ΑΙ ΝΕΑΙ ΚΟΜΜΩΣΕΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ έτη. Δρ. 10. — έξάμ. Δρ. 5.
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ » Φρ. 15. — » Φρ. 8.
ΡΩΣΙΑΣ » Ρούβ. 6. — » Ρούβ. 3.
ΑΜΕΡΙΚΗΣ » Δολλ. 3. — » Δολλ. 1½

«Αν θέλγ τις να έγγραφη διά βραχύτε-
ρα χρονικά διαστήματα, δύναται να υπο-
λογίση την τιμήν εκάστου φύλλου, διά
μην το Έσωτερικόν λεπ. 11, διά δε το
Έσωτερικόν λεπ. 15. Είς την τιμήν ταύ-
την περιέχονται καί τα τεχνολογικά.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

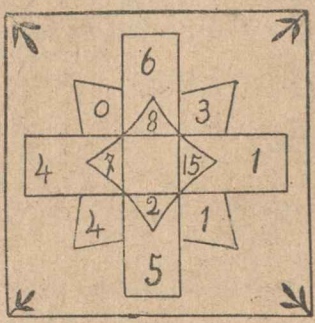
Ν. Καρδ. Πειραιά. «Οχι και τους τρεις δια-
γωνισμούς δι' ενός δελτίου» αλλά έκαστον διαγω-
νισμόν διά χωριστού δελτίου, δηλαδή του επί του
φύλλου εντυπω τουούτου, το όποιον συμπληρω-
ται και αποστέλλεται. — Γ. Άγγελ. Κορίνθου. «Η
Ανταπόκρίσις σας είναι προσωπική. — Ι. Άργ.
Αργαυθάν. Η ανταπόκρίσις σας ακατάλληλος προς
δημοσίευσιν. — Σπ. Κωστ. Καλάμας. Είκοσις ε-
ληγήθησαν. Θά δημοσιευθούν προσεχώς. — Γ. Βι-
δοφ. Έκκη Σεγίρ. Θερμας εύχαριστίας. Τα
ποιήματά εα θεωρήθουν. — Εύαγ. Τσίνα. Μεσο-
λόγγιον. Είςε άδιαφορον, άρκεί να σταλδσιν εντός
της διμήνου προθεσμίας. Έκαστος διαγωνισμός
επί ιδιαιτέρου δελτίου. Επομένως διά τους τρεις
έκαστου φύλλου, απαιτούνται τρία δελτία εκ των
δημοσιευμένων εντύπων, άτινα συμπληρούνται,
άποκοπώνται και αποστέλλονται. — Γ. Βολυγ.
Ζακυνθόν. Δεν ήλθεν ή σειρά ταύ, αλλά δεν θα
βρωδύη. — Α. Αξ. Ένταυθα. Εύχαριστούμεν δι'
ενδιαφέρον. «Όλα θα δημοσιευθούν και αι εικόνες
και τα ανέκδοτα και τα γνωμικά» έχετε όλην
υπομονήν. — Ι. Πακ. Χαλκίδα. Δεν είναι δύστυ-
χως δυνατόν τυπογραφικώς να τοποθετηθή καθ' ή
προσπον γραφετε. — Ποιήτριαν Σαπώ. Λαμία.
Πρώτον πρέπει να ζητήσετε την έγκρισιν του
ψευδώνυμου σας. Διά τα προσωπικά ποιήματα,
ως το σταλόν, ό στίχος τιμάται λεπ. 25. Τα μη
προσωπικά εγκρίνονται πρώτον και είτα προτιμών
ται άντι ό λεπ. δι' έκαστον στίχον. — Γλυκ. Έλ-
λάδ. Καίρον. Έδωμοσιεύθησαν όλα και σας έχρε-
ώσαμεν 1 δραχ. — Κ. Λουκάτ. Κομ. Wabal.
Έπιστήγ προς ανανέωσιν της συνδρομής σας ελή-
θη. Ό άγων, θα δημοσιευθή. — Σ. Μολέτ.
Κέρκυρα. Διά το κερδόν έν βραβείον σας παρατί-
νεται ή αποστολή δι' 20 φύλλα είσέτι. — Π. Πο-
λοτ. Καλαμάς. Υπαρχουσιν όλα. — Τ. Βουσ.
Βαδι Μενόκι. Συνδρομή κ. Δ. Τζιώτη ελήθη.
Τα είδικά σας φύλλα στέλλονται τακτικώς. — Α.
Καπασκ. Λεβεσσοβάν. Μη αποστέλλετε παρακα-
λούμεν είς το γραφείον μας λύσεις διαγωνισμών
του σύλλογου ή άδοξων. — Γεωρ. Φ. Βαγιν. Βό-
λον. «Ο τρίτος διαγωνισμός της α' εβδομάδος δεν
θα ληρθή ύπ' ύψιν, επειδή δεν είςε επί δελτίου.
— Εύστ. Δραγών. Καλάμας. Αί λύσεις των δε-
λτίων βραβείων πρέπει να είςε επί δελτίου, όποι,
και ή τοί κ. Π. Δραγών. Θά σας πιστώσαμεν
διά τέσσαρες διαγωνισμούς διά τα είσσαρα γράμ-
ματόσημα. — Κ. Ν. Άθαν. Πάτρας. Κάθε λύσις,
πρέπει να είςε επί δελτίου. Θά ληρθή ύπ' ύψιν
μόνον ή πρώτη. — Α. Δρακόπ. Ένταυθα. Αί λύ-
σεις των βερνίων πρέπει να ήνε επί δελτίου. Έκά-
στη λύσις επί ιδιαιτέρου δελτίου. Επομένως αί
τρείς, τας όποιās αποστέλλετε, δεν θα ληρουν ύπ'
ύψιν. — Σ. Φερεντ. Ίθακη. Μόνον τας επί δελ-
τίου, λύσεις των βερνίων βραβείων λαμβάνομεν
ύπ' ύψιν. — Σ. Τριπικ. Πειραιά. Διά 13 διαγω-
νισμούς. — Κ. Παλατολ. Σουλειμάναχα (Πε-
λίας). Αποστέλλετε. — Άγγ. Βανδ. Κίον
(Τουρκίας). Θερμά συλλυπητήρια. Όλα θα δημο-
σιευθώσιν έν καμρώ. — Φιλοκτήτην Βλαμα (Κων-
σταντινουπόλεως). Φ. Γούσ. Καίρον. Ατυρώς
τά ποιήματά σας ελήθησαν άργά. — Δ. Διαμ.
Ναύπλιον. Αδιάφορον πότε, πάντοτε όμως έντός
της διμήνας. — Αδ. Γιαν. Μεσολόγγιον. Έθεω-
ρήθη ατυχώς ακατάλληλον. — Εύαγ. Παπακ.
Καρυστον. Όσα δελτία, τόσοι κλήροι. Πρέπει ό-
μως να λύση τις συλλαχιστον ένα διαγωνισμόν
εκ των τριών έκαστου φύλλου, διά να τεθή το

όνομά του είς την κληρωτίδα. — Σ. Αεκ.
Σίφον. Έξήγησαμεν την διευθύνσιν του, αλλά
δέν ήρθη. Το σύγγραμμα αυτό διεόπη πρό
πολλού. — Δ. Κατζόπ. Δόξα. Τή 18 (7βρίου)
1918. — Σοφ. Χαλκούσ. Κίον. Συνδρομή προς
ανανέωσιν ελήθη. Στείλατε. — Β. Μπακόπ.
Μαγνησίαν. Ημείς το αποστέλλομεν τακτικώς.
— Γ. Ταστακλ. Τόραν. Στείλατε είς γραμμα-
τά άλλα δωδεά. — Ι. Εύσταθ. Χαλκην. Έπι-
ταγή ελήθη. Γράφομεν ταχυδρομικώς. — Βαγ.
Αλεξίου. Αλεξανδρείαν. Τα κερδόνέντα εκ του
19ου διαγωνισμού παρεδόθησαν είς το Ταμ. του
Έθν. Στόλου, κατά την επιθυμίαν σας. — Άγγ.
Βανδ. Κίον. Ελήθη. — Π. Εμπυρίδ. Ένταυ-
θα. Σας παρακαλούμεν, όπως διέλθωτε εκ του γρα-
φείου μας προς παραλαβήν. — Π. Παλατολ. Λε-
γαίνι. Συνδρ. έταμ. ελήθη. Ένεγράφητε. — Ίπ.
Ν. Ρουσ. Λαύρειον. Έγχεώθητε δραχ. 1 και 20.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

21ου ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Η όρθή λύσις του παιγνίου είςε αυτή :

Λύσεις έστειλαν οι έξης:

Αθηνών. — Ματίνα Σ. Αργυρίαν, Εύφροσύνη
Β. Βέρον, Νικ. Α. Παρθένον, Μενέλ. Α. Ρου-
κουνιγίτης, Γεώρ. Ι. Κονιότης, Άγγελ. Α. Κο-
νιότσος, Ίω. Καντακίδης, Θωφ. Α. Αθανασιά-
δης, Π. Ν. Παυόπουλος, Μίνα Θεοβάλτου, Κων.
Γ. Τζάβας, Νίσα Ι. Τζάβα, Ίω. Σ. Ανδριάς,
Άνδρ. Γ. Σμάτος, Ίω. Κ. Ίωάννου, Στέφ.
Κωβατος, Ίω. Α. Μαρτίου, Μιχ. Ι. Γαλάας,
Κ. Φαλίδας, Νικ. Κορσώτος, Δ. Πετοόλης, Άθ.
Σ. Γιωής, Άντ. Θ. Αγγερόν, Άημ. Π. Μα-
γαλιάδης, Έβλη Βαρελάου.
Πειραιώς. — Ν. Α. Ν. Μελετόπουλος, Σπυρ.
Γ. Κόκκινος, Παρ. Κωνσταντίνος, Γεώρ. Κ. Οίκο-
νόμου, Σπυρ. Π. Τριπικλής, Σοφία Γ. Σ. αι-
βάνου, Φαγκίτικ. Α. Παπαδημητρίου, Γ. Α. Λε-
στούνης, Άημ. Η. Χαλαμπακούλος, Όθ. Κόκ-
κινος, Ίω. Σ. Αγάς, Χρυσάνθη Μ. Σταγάκη,
Άημ. Έφείος.

ΕΠΑΡΧΙΩΝ

Αγυλινιότης. — Άνδρ. Γκιώκας, Βασίλ. Φ.
Πουλιόπουλος.
Αίγιου. — Άημ. Π. Βάβαλης, Κων. Β. Σπ.
ρόπουλος.
Αγρινίου. — Άναστ. Α. Λέκας.
Αμφισσης. — Άθ. Λαμνατόπουλος.
Ανδρισταίνης. — Εύφρ. Άγκυρα.
Αργαστολίου. — Άνδρ. Τριμπετάς, Άγγε-
λική Φωκά.
Βαρδακίνης (Πύργου). — Νικ. Νούτας.
Βολου. — Κων. Μαρινάκης, Μέλλων Όλμ-
πιαστής, Γεώρ. Μπειώτης, Ίππ. Ν. Βόνας,
Άθαν. Ρίζος, Θεόδ. Ρήμος, Στέφ. Α. Κασιμ-
βρας, Νικ. Σ. Γαλιανής, Ε. Ν. Καλλαντζής, Γ.
Κακατοής, Ρεμφόσσας Γιάνης, Εύνυχία Κ. Γρο-
τοπαλά, Έλένη Καντιζοπούλου, Εόρ. Λουκίδης,
Άημ. Σχοινός.
Βουνού (Τριπόλεως). — Πέτρ. Πλαντζάς.
Βυτινής. — Άνδρ. Η. Γαμπαζοπούλος.
Γυθείου. — Σπύλ. Ε. Μπουκότσος, Σοτ. Ρου-
σάας.
Γαλαξειδίου. — Παθ. Θ. Κανελλόπουλος.
Εύξεινουπολεως. — Θεόδ. Β. Γεωργιάδης.
Ζαζέρδης. — Όθ. Χ. Σάχηρης.
Ήρακλείου. — Α. Hannibal.
Θεών. — Άγγελ. Σ. Χατζηϊωάννου, Σταθ.
Μ. Παπασταύρου, Όνοφρ. Μ. Παπασταύρου.
Θήρας. — Πέτρ. Α. Δελνδάς.

Καλαμών. — Π. Γ. Δραγώνας, Ε. Γ. Δραγ-
ώνας, Πότ. Τολής, Χρυσούλα Α. Μαντζουνοπού-
λου, Κων. Βέλμαχος, Νικ. Γ. Γκίνας.
Καρδίτσας. — Κατίνα Ι. Πετρίδου.
Καρπενήσιου. — Βασίλ. Σ. Βασιλάκης.
Κερύρας. — Ίω. Η. Χατζηπέτρος, Ίω. Α.
Κορωναίος Γεώρ. Αντόδος, Σπυρ. Β. Κοι-
σολιάτης, Στ. Γ. Χρυσοβιτάνος, Ίω. Α. Χαλι-
κράς, Εύνυχ. Α. Δεσφονής, Σπυρ. Φαρασιώ-
της, Ε. Α. Αγάθος, Στέφ. Α. Μολέτας, Κ.
Βιτανιότης.
Κεφαλληνίας. — Σοφία Σ. Φαγκαλά, Κων. Ν.
Σαλής.
Κορίνθου. — Άημ. Π. Καρασταμάτης, Παρ. Γ.
Αναγνωστόπουλος, Ζαχαρ. Γ. Δημάκης.
Κορωπίου. — Μαρία Ι. Αλκιμάνη.
Κύμης. — Καλλιόπη Παπαϊωάννου.
Λαρίσης. — Ι. Α. Ράπτης, Άριστία Σπα-
ρούλη, Κούλα Κ....
Λαυρίου. — Ίπποκρ. Ν. Ρούσος.
Λευκάδος. — Λουκ. Ε. Έκκλησιάρχης, Σπυρ.
Μανωλίσσης, Άημ. Φαγκοιλής, Θωμ. Σ. Τζεβε-
λέκης, Χρήστ. Σ. Κακλαμάνης, Άνδρ. Α. Ρομ-
πολής.
Ληγουρίου. — Παρ. Χ. Ατσάρος.
Μακρυνηότης. — Άθαν. Γεωργαντζάς, Α. Ζ.
Φέκας, Άχιλ. Φέκας.
Μαγιάδος. — Νικ. Α. Τσάχλιος.
Μενιδίου. — Ίω. Κ. Μουζάλας, Θεοφ. Π.
Βαρελάς.
Μεσολογγίου. — Εύαγ. Π. Τσίτσης.
Μεσσαρίας (Θήρας). — Ίω. Α. Βασιλαγός,
Καλλιόπη Α. Γαβαλά.

Μεσσήνης. — Βασίλ. Γ. Φάκωνας.
Μολάων. — Παρ. Ν. Καβουλάκος.
Μουδρυήτης. — Γ. Δημητριάδης, Χρ. Δημη-
τριάδης.
Ναυπλίου. — Ίω. Β. Καλαμπακίδης.
Περδικαρίου. — Ήραλ. Φραγκής.
Πατρών. — Ίω. Α. Καρανικήτας, Σπυρ. Γ.
Σακελλαρόπουλος, Δ. Ίωαννίδης, Σ. Αθαν. Θεόδ.
Α. Κωνσταντόπουλος, Γεώρ. Χαλαμπακούλος,
Άημ. Βασιλόπουλος, Ράλ. Σφαιριανής, Γεώρ.
Α. Παπαγιάννης, Λαοδάμεια Κίτσου.
Πορταριάς. — Άθ. Χατζηαναγνώσ.
Πύργου. — Άημ. Ι. Δημητριάδης, (είς άνεν
όνόματι).
Ρεθυμνίου. — Χαράλ. Ε. Παπαδάκης, Βασίλ.
Η. Πολυδοράκης, Ε. Κούρουπας, Α. Μανώλης,
Μ. Φ. Σαϊτάκης, Σταθ. Παπαδάκης, Αλμ.
Σπανάδης, Έμμαν. Α. Πετυχάκης, Ι. Ν. Τζι-
νις, Γ. Μ. Κοντελιδάκης.
Σητείας. — Θεόδ. Καλογερίδης.
Σιτιόδης. — Κωνστ. Βασιλάκης.
Σπάρτης. — Νίσα Θεοφανοπούλου.
Σταυρού (Ίθακης). — Δικέφαλος Αετός.
Σύρου. — Θεόδ. Α. Βαλεζιότης, Άθαν. Γ.
Σωρόδης, Οθωνία Ν. Κολοκωνιτή, Ζωή Ι.
Κονταρή.
Τρικαλίων. — Στέλ. Ν. Ραδινός.
Τριπόλεως. — Χρ. Γιαννάκης, Άνδρ. Ι. Μα-
λακός.
Τυρζέου. — Ν. Ντόκος, Γεώρ. Κοτιάδης.
Υδρας. — Φλώρα Α. Μονοταζή, Έρη Ι.
Τζάβα, Κων. Α. Παπαγεωργίου, Φαγκίτικ. Γ.
Α.δης.
Χαλκίδος. — Ίω. Ε. Πατίλας.
Χανίων. — Ίδομ. Α. Κανδακίης, Έμμαν.
Ανασταάκης.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

Αλεξανδρείας. — Ε. Κωντάλας, Στέλλα Θ.
Χαριλάου, Μαρία Κονδυλάκη, Βαγιάνη Γ. Αλε-
ξίου, Παρ. Α. Κονταλάκης.
Βασιλικών (Χαλκιδικής). — Έμμ. Βαλια-
μάνης, Μαρία Α. Θωμά, Μαρ. Χ. Γεωργίου.
Δαρδανελίων. — Αόκαρ. Ζωγράφος, Α.
Παγιωνίδης.
Ζαχαρίας. — Σωφρ. Γ. Αγγυρίου.
Θεσσαλονίκης. — Κ. Ρόμπας, Θμιστ. Κ.
Βαλασάκης, Γεώρ. Φ. Παπαβασιλείου, Ι. Παπα-
βασιλείου, Σ. Ύφανης.
Καίρου. — Εύαγγελία Γ. Σιδηράτου, Γεώρ.
Κοχλός, Α. Ε. Ρουσόκης, Αλέξ. Α. Γαβανάκης.
Καρλοβάι (Σάμου). — Ε. Γοιβελής.
Κουζγούδζουκίου. — Αικλητή. Ν. Άναστα-
σιόδης.
Κωνπόλεως. — Α. Γκόφρας, Κων. Ν. Μί-
λας, Μ. Δημητριάδης.
Νεοχωρίου. — Σαβίτ. Β. Θεοδορίδης, Κων.
Ι. Μανταλάς.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Εάντης. — Ι. Κ. Τριανταφυλλίδης.
Πορτ. Σαϊδ. — Μιχ. Κ. Βουλαγιάδης.
Συρόης. — Παρ. Τριφυλλόπουλος, Χρ. Βλα-
σάκης, Πολυξήνη Κ. Σαββαΐδου, Άσιόδη
Βουκουλάνη, Έμμ. Φατιάς, Χρ. Πατρίτση,
Κων. Σκουφόπουλος, Έρμάνη Σκουφοπούλου.
Υψωματίων. — Κων. Λόφος.
Birket-el-Sab. — Α. Πίτσος.
Fagous. — Γεώρ. Δημόπουλος.
Kom Wabal. — Κων. Χ. Λουκάτος.
Άνεν τόπου. — Κων. Κοτσαμπόπουλος.

ΚΑΘΥΣΤΕΡΗΣΑΝΤΕΣ

Αθηνών. — Κ. Μεταξάς 200φ.
Πειραιώς. — Σπ. Τριπικλής 200φ.
Αργους. — Αλέκ. Α. Πετρονάκης 19ον 18ον.
Βόλου. — Θεόδ. Ρήμος 19ον, Γεώρ. Κακα-
τής 20φ.
Ήρακλείου. — Χ. Α. Hannibal 200φ.
Καλαμών. — Νικ. Γ. Γκίνας 200φ.
Λαρίσης. — Κούλα Κ.... 200φ, 19ον.
Λεβεσσοδής. — Α. Καπασιέλης 200φ.
Μακρυνηότης. — Άχιλ. Β. Φέκας 200φ.
Σπέρτης. — Νίσα Θεοφανοπούλου 200φ.
Υδρας. — Φαγκ. Γ. Αέδες 17ον.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

Θερινικής. — Ζωή Λακαρίδου 21ον.
Κωνπόλεως. — Μ. Δημητριάδης 200φ.

ΕΚΤΑΚΤΟΙ ΘΕΡΙΝΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

ΒΡΑΒΕΙΑ ΧΙΛΙΩΝ (1000) ΔΡΑΧΜΩΝ

ΕΝΤΟΣ ΔΥΟ ΜΗΝΩΝ

Εκτός των τακτικών διαγωνισμών της
Α' εξαμηνίας, έπροκηρύξαμεν και νέους
εκάτους τουούτους, τους ΘΕΡΙΝΟΥΣ
ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥΣ.

Μέχρι τέλους Ιουλίου θα δημοσιεύονται
είς έκαστον φύλλον της «Ελλάδος» τρείς
διαγωνισμοί.

Είς τας λύσεις δύναται να λάβη μέρος
οιοσδήποτε άναγνώστης της «Ελλάδος» ά-
ποκόπτον το παρόν δελτίον και συμπλη-
ρώνον αυτό καταλλήλως, υπό τους έξης
όρους :

Είς έκαστον δελτίον πρέπει να περιλαμ-
βάνεται ή λύσις ενός μόνον διαγωνισμού.
Όστις δηλαδή θέλει να λύση δύο διαγω-
νισμούς θα στείλη δύο δελτία και όστις
θέλει να λύση τρείς διαγωνισμούς θα στείλη
τρία δελτία.

Έκαστον δελτίον αντιστοιχεί προς ένα
ζήλον. Ό στέλλον τοτέστι τρία δελτία θα
έχη τρείς κλήρους είς την κληρωτίδα και
συνεπώς τρείς τύχας.

Τα όνόματα των λυτών θα δημοσιευ-
θώσιν μετά την λήξιν της διμήνιας (άρχας
Αγούστου) και θα γίνη μεταξύ αυτών κλή-
ρωσις.

Αι να συμμετάσχη ένας λυτής είς την
κλήρωσιν πρέπει να στείλη έν δελτίον τού-
λάχιστον εξ έκαστου φύλλου. Προσέξτε
είς την λεπτομέρειαν ταύτην διά να μη δ-
υσώσετε είς λάθος. — Έπειδή δηλαδή 17
έκδοθον είς το διάστημα της διμήνιας 17
φύλλα, ό λυτής όφείλει να στείλη το όλ ά-
ριστον 17 δελτία, διαφορετικής ήμερο-
μηνίας, άλλως δέν συμμετέχει είς την κλή-
ρωσιν.

Έκαστον δελτίον θ' αποτελή κλήρον. Ό-
στε όσο περισσότερα δελτία στείλη τις, τόσο
περισσότερους κλήρους θα έχη. Δύναιται
κάνει να στείλη με το ίδιον όνομα πολλά
δελτία.

Μετά την συγκέντρωσιν των δελτίων θα

ΔΥΣΤΕΡΗΣΑΝΤΕΣ ΚΑΘΥΣΤΕΡΗΣΑΝΤΕΣ

ΩΔΕΣ ΤΟΥ ΣΚΟΤΟΥΣ

Τού ποιητή

Δημοσθένη Αημακοπούλου

Απόψε πάλι οα θανάτον σήμαντρο
ξεχύνει τους ρυθμούς της ή κηόδα
και φέρνει κάθε τόμος της σιάφτερουγα
πουλιά των δοντογυλιών την άντάρα.

Ατ' τα βερρολεμύνα ή γύχτα πέπτα της,
σαν Έρινύα που στο φώς στενάζει,
στά σείθια, σής ψυχής, στο νοή, στα σπλάνα μας
τό σκότος της τόν ανάστερο σταλάζει.

Η κόρδης της κηόδας μόν ή βαθιλάες
άγριους σκοπον άνοι, στα μάτια σκίτη
και το ήμα το άπολλώρει τους να μέλκονε
προσμένουν της άγνης, το φωτόδότη.

Πόσοι άγρυπνάνε στα βουβα μεσάνυχτα
και πόσοι μαστιγώνε άποψε ή μύρια !
Πόσοι όλοζώνον έοημοι κ' άπείλειδοι
στον θόρον και των βόγων την πλημύρα !

Και οι μαζί τους θούρηος κ' αλλάζε
και σήκωσε τη φέσι στην άντάρα,
του πένθους και των πόρων άγο σήμαντρο,
κηόδα μου, θλιμένη μου κηόδα !...

ΜΗΤΕΟΣ ΔΟΥΡΑΚΗΣ

ΔΙΩΝΙΣΜΟΣ VII

ΑΙΝΙΓΜΑ

Ένα Κ, ένα Η κ' Ακροτήριον μαζί
κάνουν καί τι σου λάμπει, πλην
όλην ώραν ζή.
(Έστάλι έτό το κ. Ίω. Α. Ζήρα, εκ Κυ-
πρωσίας).

ΔΙΩΝΙΣΜΟΣ VIII

ΑΙΝΙΓΜΑ

Είμαι νήσος της Τουρκίας,
όπως είμαι αν α' άφής.
Θά γεω Κικλάδων νήσος,
αν με άποκεφαλίσης.

ΔΙΩΝΙΣΜΟΣ IX

ΑΙΝΙΓΜΑ

Αν άλλως το πρώτον γράμμα μιάς νήσου του
Αιγαίου, άγκυρώς είς την Τουρκίαν, θα έχης μία
εκ των τριών του έτους.

ΔΥΟ ΛΥΣΕΣ

Από λίγες τραγουδογ γαίς
δύο λύσεις αναμνηστές.
είν' ή ψυχή και ή καρδιά,
όπου μά ας ποιούνε.

Η μά έχε παρ' πόνο
κ' ή άλλη έχει πόνο
και τραγουδογ κ' ή δυό μαζί
και συμπανούν στον ένα.

ΣΤΗΝ ΓΕΙΤΟΝΟΠΟΛΙΑ ΜΟΥ

Τρελήν γειτονοπούλα μου
μη πάλης με έμένα
Γιατί στο τόκο σου κοίτω
μου μένει βέλος ένα
Αν δέλω, πεταλόδά μου,
αχτός να αε πληγώσω,
στην παιδική σου την καρδιά
τον πόνο έγω να δώσω.

Από την Μαγεμένη Αίσαν του ΔΟΓΗ
Ο Θεός έθηκε την έργασίαν φρουρόν της α-
ρετής.
Γ. Χ. Αναγνωστόπουλος. Ηατόδος

Η ΛΑΪΔΗ ΔΩΡΟΘΕΑ ΒΑΛΠΟΛΕ
ΜΙΑ ΕΚ ΤΩΝ ΚΑΛΟΝΩΝ ΤΟΥ ΛΟΝΔΙΝΟΥ

ΠΡΟΣΕΧΩΣ ΕΙΣ ΤΗΝ "ΕΛΛΑΔΑ,,

"ΤΟ ΑΚΑΝΘΙΝΟΝ ΣΤΕΜΜΑ,,

ΝΕΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΣΠΥΡ. Α. ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΥ

ΤΥΠΟΙΣ "ΚΡΑΤΟΥΣ" Θ. ΤΖΑΒΕΛΛΑ, ΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥ Ι